

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csp/104/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121275045
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:6121275045.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Milanom Vaľušom v spore žalobcu: Silverside, a.s., so sídlom Plynárska 7/B, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 55 052 560, právne zastúpený: VIVID LEGAL, s.r.o., so sídlom Plynárska 7/A, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 807 915, proti žalovanej: E.É. D., L.. XX.XX.XXXX, P. J. D. G. XXX/X, XXX XX D. G., o zaplatenie sumy 1.737,36 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.037,47 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.037,47 eur od XX.XX.XXXX do zaplatenia, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku z a m i e t a .

III. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20%, ktoré trovy je p o v i n n á zaplatiť žalovaná a o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 15.03.2021 a postúpenou tunajšiemu súdu 14.09.2021, sa domáhal od žalovanej zaplatenia sumy istiny vo výške 1.605,34 eur, sumy zmluvných úrokov vo výške 746,10 eur, sumy zmluvnej pokuty vo výške 244,95 eur, zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy vo výške 652,78 eur od XX.XX.XXXX do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo súm omeškaných splátok úveru vyčíslených v žalobe, zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy zmluvnej pokuty, ktorá bola vyčíslená ku dňu zosplatenia úveru, t. j. XX.XX.XXXX vo výške 215,47 eur od XX.XX.XXXX do zaplatenia, sumu vynaložených nákladov vo výške 17,00 eur, a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca na základe zmluvy poskytol žalovanému úver. Žalovaný sa zaviazal splácať úver prostredníctvom pravidelných mesačných splátok vo výške 56,21 eur. Žalovaný sa dostal so splácaním úveru do omeškania. Žalobca upomienkami č. 1 zo dňa XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej mesačnej splátky úveru, ako aj na úhradu nákladov za vystavenie upomienok v zmysle Sadzobníka poplatkov žalobcu a súčasne upozornil žalovaného, že si žalobca uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškaním, t. j. zmluvnú pokutu a úrok z omeškania. Žalobca výzvou s názvom „Posledná výzva“ zo dňa XX.XX.XXXX vyzval Žalovaného na zaplatenie dlžnej mesačnej splátky Úveru a súčasne upozornil Žalovaného, že (i) si Žalobca od omeškania s úhradou príslušnej splátky uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškaním, t.j. zmluvnú pokutu a úrok z omeškania, (ii) vymáhanie nárokov Žalobcu môže byť odovzdané do mandátnej správy a (iii) že pokiaľ dlžná suma akejkoľvek mesačnej splátky nebude uhradená a s jej úhradou

podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Žalovaný nesúhlasím s výškou žalovanej sumy z dôvodu, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti, aby mohla byť považovaná za úver s poplatkami a úrokmi. Žalovaný som toho názoru, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú platná slovenská aj európska legislatíva kladie v časti ochrany „slabšej strany - spotrebiteľa“ zvýšené nároky. Z predloženej Zmluvy je zrejmé, že veriteľ vystupuje voči žalovanému ako právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje úvery. Na druhej strane tohto zmluvného vzťahu vystupuje žalovaný ako fyzická osoba, ktorá čerpala finančné prostriedky na iný účel, ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na základe uvedeného by mal preto vážený súd predmetný právny vzťah posudzovať ako vzťah spotrebiteľský, založený na zmluve o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení ku dňu 19.06.2017, teda dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Za týmto účelom je povinnosťou dodávateľa splniť si zákonnú povinnosť a v zmluvách o spotrebiteľských úveroch uvádzať údaje, tak ako sú špecifikované v § 9 ods. 2 vyššie citovaného zákona. Pre prípad nesplnenia takejto povinnosti tak ako je to zrejmé z ustanovenia § 11 je poskytnutý spotrebiteľský úver nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalovaný som toho názoru, že v Zmluve je nesprávny uvedený údaj o výške RPMN. Žalobca mi poskytol úver vo výške 2.000,00 Eur, ktorý som mal zaplatiť v XX splátkach vo výške 56,21 EUR. Celkom som tak mal žalobcovi zaplatiť sumu 3.372,60 EUR. V Zmluve je pri úvere poskytnutom za už uvedených podmienok uvedená RPMN vo výške 24,68 %. Žalovaný som toho názoru, že tento údaj je uvedený nesprávne. Na základe výpočtu s použitím internetovej kalkulačky <http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn> <http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/_kalkulacka-rpmn> pri úvere vo výške 2.000,00 EUR, XX splátkach vo výške 56,21 EUR je zrejmé, že RPMN z poskytnutého úveru je vo výške 25,20 %. V zmluve o úvere je dojednaná RPMN vo výške 24,68 %, preto je v zmluve nesprávne uvedená výška RPMN v neprospech spotrebiteľa. Ďalej žalovaný uvádzam, že podľa údajov zverejnených NBS na oficiálnej webovej stránke <https://www.mfsr.sk/sk/financie/financnv-trh/bankovnictvo/spotrebiteleske-uvery/suhrnne-informacie-udajoch-novoposkytnutych-spotrebiteleskych-uveroch-veritelmi> <<https://www.mfsr.sk/sk/financie/financnv-trh/bankovnictvo/spotrebiteleske-uvery/suhrnne-informacie-udajoch-novoposkytnutych-spotrebiteleskych-uveroch-veritelmi>> najvyššia prípustná výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi platná v čase uzavretia zmluvy (bežné úvery a pôžičky, so splatnosťou nad 1 do 5 rokov vrátane) je vo výške 24,68 % (2-násobok priemernej RPMN bankového sektora za X. Š. XXXX, priemerná RPMN bolo vo výške 12,34 %). Žalovaný som toho názoru, že RPMN vo výške 25,20% prekračuje maximálnu výšku odplaty 24,68%. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa). Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Podľa § 11 ods. 1 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. Žalobca mám za to, že vzhľadom na vyššie uvedené by mal byť predmetný úver považovaný za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov [§ 11 ods. 1 písm. b), resp. d), resp. g) zákona č. 129/2010 Z. z.]. Žalovaný by tak mal mať nárok len na vrátenie požičanej istiny. Zmluva obsahuje zmluvné dojednania, ktoré sú pre rozpor s viacerými ustanoveniami zákona a s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaný som toho názoru, že dohoda o výške úrokov musí byť v súlade a § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR IMCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Žalovaný uvádzam, že z internetovej stránky NBS je zrejmé, že úrokové miery podobného úveru pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov (XX mesačných splátok) v mesiaci X/XXXX boli vo výške 7,44 % p.a.

Z toho je podľa názoru žalovaného zrejme, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi žalobcom a žalovaným vo výške 22,85 % p.a. viac ako trojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Žalovaný mám za to, že v danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, preto by mala byť s poukazom na ust. § 39 OZ zmluva o úvere v časti odpłaty neplatným právny úkon. V týchto súvislostiach si žalovaný dovoľuje poukázať na vyššie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR IMCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.9.2013 sp. zn. 3Co/151/2013 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014, rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 16.09.2019 sp. zn. 5Csp/67/2019. Žalovaný uvádzam, že v tomto prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi žalobcom a žalovaným predstavuje 307,12 % z ročnej miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami, takže o 207,12 % prevyšuje miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Vzhľadom na vyššie uvedené som žalovaný toho názoru, že by mal vážený súd považovať dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka). Žalovaný som toho názoru, že je nepochybné, že neprimerane vysoké úroky dojednané v zmluve o spotrebiteľskom úvere, sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvykle určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným najmä bankami pri poskytovaní úverov. Žalovaný trvám na tom, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, keďže som nemal možnosť individuálne zmluvu pripomenkovať, ale pre získanie úveru som musel prijať vopred pripravenú zmluvu žalobcom. Z tohto dôvodu sa otvára priestor pre ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Ako spotrebiteľ som slabšou zmluvnou stranou, či už z dôvodu informovanosti, alebo vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej zmluvy. Platobný rozkaz znie na plnenie, ktorého splatnosť ešte v súlade so zmluvou a so zákonom nenastalo, nesúhlasím s uplatnením práva na vyhlásenie splatnosti celej pohľadávky dňa XX.XX.XXXX. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ sleduje, aby dodávateľ pri neplnení povinnosti spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky. Samotné ustanovenie § 565 OZ umožňuje, aby v prípade ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ je teda podľa názoru žalovaného podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije a uplatnil ho najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. V opačnom prípade je uplatnenie tohto práva neúčinné. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ sa spotrebiteľ dostal do omeškania so zaplatením splátky, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ, teda predčasne zosplatniť úver, najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (to znamená, že nie skôr), pričom zároveň súčasne musí upozorniť spotrebiteľa, že si toto právo uplatní („súčasne" znamená, vtedy keď veriteľ uplatňuje právo podľa § 565 po uplynutí najmenej 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky). Žalobca listom „Posledná výzva" zo dňa XX.XX.XXXX vyzval žalovaného na zaplatenie dlžných mesačných splátok Úveru. Na základe vyššie uvedeného som žalovaný toho názoru, že ak chcel žalobca uplatniť právo podľa § 565 OZ, teda predčasne zosplatniť úver, mal tak urobiť do splatnosti najbližšej splátky, t.j. do dňa XX.XX.XXXX. Žalobca však vyhlásil úver predčasne splatným listom „PREDŽALOBNÁ VÝZVA NA ZAPALTENIE a oznámenie o zosplatnení pohľadávky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere na refinancovanie č. XXX XXX XXX" zo dňa XX.XX.XXXX, z čoho je zrejme, že si toto právo uplatnil neskoro, teda až po splatnosti splátky splatnej dňa XX.XX.XXXX a takýto úkon by mal byť podľa môjho názoru považovaný za neúčinný. Zo samotnej žaloby, ani z predložených listinných dôkazov, podľa názoru žalovaného nevyplýva, že veriteľ (resp. žalobca) dodržal povinnosť upozorniť dlžníka na možnosť predčasného zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní a uplatnil ho najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Žalovaný mám zato, že takýto úkon, keď veriteľ bez upozornenia v stanovenej lehote vyhlásil úver splatným, by nemal mať za následok, že úver poskytnutý žalovanému sa stal predčasne splatným, a teda nenastala splatnosť môjho záväzku v súlade so zmluvou a so zákonom. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ okrem dôsledkov vyplývajúcich z dôvodovej správy sleduje, aby dodávateľ pri neplnení povinnosti spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky. Vzhľadom na už uvedené som teda žalovaný toho názoru, že žalobca má nárok len na úhradu omeškania so splácaním žalovaného s ohľadom na premlčanie tej ktorej splátky. Prevyšujúcu časť žaloby by podľa môjho názoru mal v takomto prípade konajúci súd zamietnuť z dôvodu, že sa jedná o nárok, ktorý je v zjavnom rozpore s

právnymi predpismi (nakoľko v čase podania žaloby splatnosť splátok ešte nenastala). Podávam týmto sťažnosť proti výroku II. o trovách konania, pretože sú nedôvodné, sú v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a únijovým právom. Nie som povinný nahradiť trovy konania tomu, kto koná nekal, kto žiada bezdôvodné obohatenie a úžeru. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhujem, aby bol napadnutý platobný rozkaz zrušený, aby vážený súd po vykonanom dokazovaní vydal rozsudok, v ktorom určí, že dohoda o výške úroku je absolútne neplatná, alternatívne, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov a zaviazal žalovaného na úhradu len tej ktorej omeškanej splátky z dôvodu, že úver sa ešte nestal splatným vzhľadom na to, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, a vo zvyšku žalobu zamietol, a aby konajúci súd zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

6. Dňa 26.08.2021 bola advokátskej kancelárii VIVID LEGAL, s. r. o., ako právnenému zástupcovi Žalobcu, doručená výzva Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 10.08.2021, ktorou konajúci súd vyzval Žalobcu, aby sa v lehote 15 dní od doručenia výzvy vyjadril k odporu Žalovaného a zároveň, aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalobca sa žalobou - návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 15.03.2021 v znení jej opravy (ďalej spolu len „Žaloba“) podanou na Okresný súd Banská Bystrica ako súde príslušnom na konanie v upomínacom konaní, domáhal voči Žalovanému zaplata pohľadávky vo výške 1.737,36 EUR spolu s príslušenstvom, a to na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo (variabilný symbol) XXXXXXXXXX, ktorá bola medzi Žalobcom a Žalovaným uzatvorená dňa XX.XX.XXXX (ďalej len „Zmluva“) a na základe ktorej bol Žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver určený na splatenie iných jeho existujúcich záväzkov vo výške 2.000,00 EUR, so zmluvným úrokom 22,85 % ročne (ďalej len „Úver“). Dňa 13.05.2021 vydal Okresný súd Banská Bystrica platobný rozkaz sp. zn.: 14Up/344/2021 a zaviazal Žalovaného na úhradu Žalobcom uplatneného nároku (ďalej len „Platobný rozkaz“). Proti Platobnému rozkazu podal Žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor zo dňa 31.05.2021 (ďalej len „Odpor“), ktorým Žalovaný nárok Žalobcu v celom rozsahu neuznal. Vzhľadom na skutočnosť, že Okresný súd Banská Bystrica po podaní Odporu vyzval Žalobcu, aby navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie Žalobcom uplatneného nároku, Žalobca týmto v stanovenej lehote navrhuje pokračovanie v konaní, ktoré sa začalo na základe Žaloby, a to na vecne a miestne príslušnom súde, ktorým je Okresný súd Vranov nad Topľou. Žalobca sa podanou Žalobou domáha zaplata sumy vo výške 1.737,36 EUR s príslušenstvom spočívajúcej v neuhradenom spotrebiteľskom úvere na základe Zmluvy, ktorý bol Žalovanému ako dlžníkovi poskytnutý Žalobcom ako veriteľom. Dôvody, ako aj všetky relevantné skutočnosti, ktoré potvrdzujú nárok Žalobcu sú opísané v obsahu Žaloby, na ktorú Žalobca týmto odkazuje. Žalovaný peňažný nárok, uvedený v Platobnom rozkaze, neuznáva v celom rozsahu, pričom v obsahu podaného Odporu poukazuje na nasledujúce skutočnosti: Žalovaný tvrdí, že Platobný rozkaz je v rozpore s ust. § 172 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“); Žalovaný tvrdí, že v Zmluve je nesprávne uvedená výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN); Žalovaný tvrdí, že dohoda o výške úrokov v Zmluve je v rozpore dobrými mravmi, a preto je absolútne neplatná; Žalovaný namietla zosplatnenie Úveru a tvrdí, že nenastala splatnosť jeho záväzku. Všetky tvrdenia Žalovaného Žalobca namietla, a to z dôvodu, že sú nesprávne a zjavne čisto špekulatívne. Napriek vyššie uvedenému si Žalobca k jednotlivým tvrdeniam Žalovaného dovoľuje uviesť nasledujúce: Žalobca si dovoľuje uviesť, že OZ neobsahuje ustanovenie § 172 ods. 9. Žalobca predpokladá, že Žalovaný mal asi na mysli ustanovenie § 172 ods. 9 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v znení neskorších predpisov. Predmetný zákon však bol účinný len do roku 2016. Preto Žalobca považuje tvrdenie Žalovaného za irelevantné, keďže sa opiera o zákon, ktorý bol v čase podania Žaloby neúčinný. Žalovaný ďalej v Odpore tvrdí, že v Zmluve je nesprávne uvedená výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN). Žalovaný má za to, že hodnota RPMN má byť vo výške 25,20 % a nie 24,68 % ako je uvedené v Zmluve - na základe uvedeného má tak Žalobca za to, že Úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na podporu svojich tvrdení Žalobca poukazuje na výpočet vykonaný pomocou interaktívnej kalkulačky na internetovej stránke <http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>. Žalobca si dovoľuje uviesť, že toto tvrdenie Žalovaného je nesprávne, odporujúce príslušným právnym predpisom a skutkovému stavu veci. Žalobca si dovoľuje poukázať na dlhodobú judikatúru, ktorá poukazuje na to, „že prepočet výšky RPMN súdom prvej inštancie podľa kalkulačky, aj keď je verejne dostupná, nie je natoľko relevantným údajom, aby mohol z neho súd bez ďalšieho vychádzať, a to o to skôr, že údaj o RPMN, ktorý sa musí vypočítať veriteľom pri poskytovaní úveru spotrebiteľovi podľa presného vzorca, do ktorého veriteľ uvádza rôzne vstupné údaje podľa aktuálnych informácií, ktoré nemôže mať súd k dispozícii v celom rozsahu, nie je údajom relevantným. Z odôvodnenia rozhodnutia

súdu nevyplýva, z akých vstupných údajov výšku RPMN vypočítal, preto je ním uvádzaný údaj o RPMN nepreskúmateľný. Z toho dôvodu preto ani súdom prvej inštancie uvádzaná nesprávna výška RPMN nemá žiadnu relevanciu.“¹ Žalobca si súčasne dovoľuje poukázať na právne závery, kedy „je možné súhlasiť s odvolateľom aj v tom, že výpočet, ktorá by urobil okresný súd alebo ktorýkoľvek súd na niektorej z webových stránok citovaných okresným súdom v tzv. spotrebiteľskej kalkulačke, nie sú záväzné.“ Žalobca si dovoľuje poukázať aj na právne závery Krajského súdu v Prešove, ktorý judikoval nasledujúce: „súd prvej inštancie sa však v rámci odôvodnenia zameril na jednoduché konštatovanie o nesprávnosti uvedenia RPMN, pričom neuviedol, akým konkrétnym spôsobom dospel k výpočtu RPMN. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa strane odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, nakoľko je problematické zaujať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.“³ Rovnaký právny záver zaujal aj Krajský súd v Košiciach, ktorý judikoval nasledujúce: „za dôvodnú považuje odvolací súd aj odvolaciu námietku žalovaného k výpočtu výšky RPMN (ročnej percentuálnej miery nákladov). Výpočet tohto údaju musí vychádzať z konkrétnej právnej úpravy a jej výpočet nemožno odôvodniť iba s poukazom na konkrétnu internetovú stránku.“ Vo vzťahu k vyššie uvedenému má Žalobca za to, že skutočnosť, že Žalovaný podporuje svoje tvrdenie o hodnote RPMN výpočtom z internetovej stránky, nie je relevantným podkladom k tomu, aby sa takýto dôkaz označil za relevantný a dôveryhodný. Ako poukazuje vyššie uvedená a ustálená judikatúra, relevantným dôkazom o hodnote RPMN je výlučne vzorec, ktorý upravuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) a ktorý (mysliac tým vzorec) bol, spolu s presným výpočtom RPMN odovzdaný Žalovanému pri uzatváraní Zmluvy. Okrem toho, že odkaz na internetovú stránku nie je relevantným dôkazom má Žalobca za to, že hodnota RPMN, uvedená Žalovaným je nesprávna a odporuje príslušným právnym predpisom. Ako vyplýva z Článku II Zmluvy, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bola určená vo výške 24,68 %, priemerná RPMN bola určená vo výške 16,06 % a odplata podľa OZ bola určená vo výške 22,85 %. Žalobca si k tomuto dovoľuje uviesť, že na základe informácií, zverejnených Ministerstvom financií SR, najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za X. Š.O. XXXX - platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX (pozn. Zmluva bola uzatvorená dňa XX.XX.XXXX) v rozsahu zmluvnej splatnosti nad 1 do 5 rokov vrátane, bola najvyššia miera odplaty stanovená vo výške 24,68 %. V súlade s uvedeným tak možno podčiarknuť, že RPMN, ako aj maximálna možná odplata, bola stanovená vo výške, ktorú upravilo Ministerstvo financií SR. Žalobca si zároveň dovoľuje uviesť, že čo sa týka výšky priemernej RPMN, tu Žalobca odkazuje na Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za X. Š. XXXX, ktoré vydáva Ministerstvo financií SR, a na základe ktorých sa určuje priemerná výška RPMN. Vo vzťahu k poskytnutým ostatným spotrebiteľským úverom so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov vo výške od 1.500,- EUR do 6.500,- EUR bola priemerná RPMN stanovená vo výške 16,06 %, teda v rovnakej výške ako bola uverejnená aj v obsahu Zmluvy. Vo vzťahu k vyššie uvedenému je tak možné zhodnotiť, že Zmluva a zmluvné plnenia boli dohodnuté v súlade s právnymi predpismi. Najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za X. Š. XXXX zo dňa XX.XX.XXXX Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za X. Š. XXXX. Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) z XX.XX.XXXX. Žalobca si dovoľuje poukázať na ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie vlády“), ktoré stanovuje, že „odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov.“ Nariadenie vlády zároveň v ust. § 1a ods. 1 poukazuje na to, že „odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov.“ Čo sa týka RPMN, tak Národná banka Slovenska poukazuje na to, že RPMN vyjadruje reálnu cenu spotrebiteľského úveru a je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Predmetné stanovisko Národnej banky Slovenska potvrdzuje aj ust. § 11 ods. 1 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré jasne uvádza, že „poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak ročná percentuálna miera nákladov úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.“ V prípade, ak vyššie uvedené skutočnosti zhrnieme na predmetný prípad, možno zhodnotiť, že v Zmluve je: priemerná RPMN stanovená vo výške 16,06 %, teda v takej výške, ako to stanovilo Ministerstvo financií Slovenskej republiky; odplata bola stanovená vo výške 22,85 %, teda vo výške, ktorá neprekračovala najvyššiu prípustnú mieru odplaty, stanovenú Ministerstvom financií Slovenskej republiky. Výška odplaty súčasne

neprekračovala dvojnásobok priemernej RPMN; RPMN bola stanovená vo výške 24,68 %, teda vo výške, ktorá neprekračovala najvyššiu prípustnú výšku odplaty, ktorá bola stanovená Ministerstvom financií Slovenskej republiky. Maximálna výška odplaty bola stanovená vo výške 24,68%. Vo vzťahu k uvedenému je tak nepochybné, že tvrdenia Žalovaného sú nesprávne. Ak by sme chceli prijať právny záver Žalovaného, ktorý však Žalobca odmieta, tak takto stanovená hodnota RPMN (na ktorú poukazuje Žalovaný) by prekračovala maximálnu prípustnú hodnotu RPMN a v danom prípade by bola hodnota RPMN v príkrom rozpore s tým, ako to stanovilo (i) Ministerstvo financií SR a (ii) ako to upravuje Zákon o spotrebiteľských úveroch. Tvrdenia Žalovaného sú tak zjavne nesprávne a v priamom rozpore so záväznými stanoviskami Ministerstva financií SR, a v priamom rozpore s príslušnými ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch. Nakoľko, ako poukázal Žalobca vyššie, je hodnota RPMN v súlade s právnymi predpismi, nemôže tvrdenie Žalovaného obstať, nakoľko tvrdenie Žalovaného je (i) nesprávne a (ii) zavádzajúce. Žalobca preto žiada súd, aby na predmetné tvrdenie Žalobcu neprihliadol. Žalovaný ďalej poukazuje na to, že úroková sadzba Úveru je v Zmluve dojednaná neplatne, lebo je dojednaná vo výške 22,85% p. a., čo je neprimerane vysoká miera, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. Predmetné tvrdenie Žalovaného Žalobca namieta, nakoľko je zavádzajúce a zároveň nesprávne. Žalobca si dovoľuje poukázať na skutočnosť, že pre posudzovanie platnosti Zmluvy vo vzťahu k výške odplaty, ktorú je na základe Zmluvy povinný Žalovaný zaplatiť Žalobcovi za poskytnutie Úveru, nie je podstatným údaj o výške úrokovej sadzby ale údaj o výške RPMN. Žalobca si v tejto súvislosti dovoľuje uviesť, že aj zmluvný úrok, ako aj ostatné zmluvné dojednania (vrátane výšky RPMN) sú v Zmluve dohodnuté v súlade s právnymi predpismi, čo vyplýva zo samotného obsahu Zmluvy. Žalobca si dovoľuje v tejto súvislosti opätovne uviesť argumentáciu už uvedenú v predchádzajúcom odseku označenom „K bodu (ii)“ na stranách 4 a 5 tohto vyjadrenia: Ako vyplýva z Článku II Zmluvy, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bola určená vo výške 24,68 %, priemerná RPMN bola určená vo výške 16,06 % a odplata podľa OZ bola určená vo výške 22,85 %. Žalobca si k tomuto dovoľuje uviesť, že na základe informácií, zverejnených Ministerstvom financií SR, najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za X. Š. XXXX - platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX (pozn. Zmluva bola uzatvorená dňa XX.XX.XXXX) v rozsahu zmluvnej splatnosti nad 1 do 5 rokov vrátane, bola najvyššia miera odplaty stanovená vo výške 24,68 %. V súlade s uvedeným tak možno podčiarknuť, že RPMN, ako aj maximálna možná odplata, bola stanovená vo výške, ktorú upravilo Ministerstvo financií SR. Žalobca si zároveň dovoľuje uviesť, že čo sa týka výšky priemernej RPMN, tu Žalobca odkazuje na Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za X. Š. XXXX, ktoré vydáva Ministerstvo financií SR, a na základe ktorých sa určuje priemerná výška RPMN. Vo vzťahu k poskytnutým ostatným spotrebiteľským úverom so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov vo výške od 1.500,- EUR do 6.500,- EUR bola priemerná RPMN stanovená vo výške 16,06 %, teda v rovnakej výške ako bola uverejnená aj v obsahu Zmluvy. Vo vzťahu k vyššie uvedenému je tak možné zhodnotiť, že Zmluva ako aj zmluvné plnenia (vrátane úrokovej sadzby a odplaty za poskytnutie Úveru) boli v Zmluve dohodnuté v súlade s právnymi predpismi. Žalovaný ďalej v Odpore namieta zosplatenie Úveru a tvrdí, že nenastala splatnosť jeho záväzku. Žalobca uvedené tvrdenie namieta a považuje ho za nesprávne. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ platí, že: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Podľa ust. § 565 OZ platí, že: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Ust. § 53 ods. 9 OZ bolo zavedené do slovenského právneho poriadku s účinnosťou od 01.11.2008 (v tom čase ako ods. 8) novelou - zákonom č. 379/2008 Z. z., ktorým sa novelizoval OZ. Osobitnú úpravu odseku 8 a nevyhnutnosť jeho prijatia z vecného hľadiska zákonodarca odôvodnil nasledovne: „Úprava straty výhody splátok v spotrebiteľských veciach podľa § 565 OZ vytvára v praxi neprimerané situácie. Obdobne, ako je tomu v iných krajinách Európskej únie navrhuje sa použitie práva na zaplatenie celej dlžnej sumy až uplynutím šiestich mesiacov, alebo až v súvislosti s aspoň čiastočným omeškaním najmenej šiestich splátok. Týmto nie je dotknutá možnosť účastníka spotrebiteľskej zmluvy uplatňovať dlžné splátky; nemôže však v neprimerane krátkej dobe žiadať celý dlh naraz.“ V danom prípade sa jedná o odôvodnenie potreby prijatia navrhovaného znenia, ktoré bolo čiastočne odlišné od konečného schváleného znenia; zmysel však zostáva rovnaký, a to poskytnúť spotrebiteľovi dostatočný časový rámec na zaplatenie omeškanej sumy a ochrániť ho pred príliš skorým využitím práva zo strany dodávateľa na zaplatenie celej pohľadávky naraz, v dôsledku čoho by spotrebiteľ stratil výhodu splátok. Z pohľadu Žalobcu teda nie je sporné, že ust. § 53 ods. 9 OZ je vo vzťahu k ust. § 565 OZ potrebné vnímať a posudzovať

ako lex specialis. Uvedené podporuje tiež systematické zaradenie jednotlivých ustanovení, keď ust. § 53 ods. 9 OZ je zaradené v piatej hlave prvej časti (VŠEOBECNÉ USTANOVENIA) OZ označenej ako SPOTREBITEĽSKÉ ZMLUVY, kým ust. § 565 OZ je zaradené v prvej hlave ôsmej časti (ZÁVÄZKOVÉ PRÁVO) OZ, ktorá sa týka všeobecných ustanovení o záväzkoch. Žalobca má za to, že na strane zákonodarcu došlo k chybe, keď v ust. § 565 OZ ponechal pôvodné znenie, vrátane jeho druhej vety, ktorá znie: „Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Pokiaľ totiž Žalobca chce splniť podmienku uvedenú v lex specialis - ust. § 53 ods. 9 OZ teda podmienku uplynutia 3 mesačnej lehoty od splatnosti splátky, logickým výkladom je potrebné dospieť k záveru, že pri pravidelných mesačných splátkach túto lehotu objektívne nemôže stihnúť, pretože najbližšia nasledujúca splátka je splatná o 30, resp. 31 dní. Vzhľadom k tomu, že v prípade rozporu je potrebné aplikovať špeciálnu normu, ktorou nepochybne je norma upravujúca spotrebiteľské zmluvy, ust. § 565 OZ za súčasnej aplikácie ust. § 53 ods. 9 OZ je možné použiť len v tej miere, v ktorej neodporuje špeciálnej právnej norme. Žalobca má teda za to, že druhú vetu ust. § 565 OZ pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno. V tejto súvislosti tiež Žalobca poukazuje na odbornú literatúru: „V odseku 9 sa spresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 OZ, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne vyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia však možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Pre úplnosť treba dodať, že 15-dňová lehota však môže najskôr začať plynúť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok, teda nasledujúci deň po dni, ktorý bol v splátkovom plnení dohodnutý ako deň splatnosti. Zákonodarcu sa však v tejto súvislosti dostatočne nevysporiadal s kogentnou úpravou zakotvenou v poslednej vete § 565 OZ, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ (dodávateľ) použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky. Vzhľadom na uvedené sa v § 53 ods. 9 OZ malo ustanoviť, že posledná veta v § 565 OZ sa na tieto prípady nevzťahuje, ako aj to, dokedy teda dodávateľ môže toto právo uplatniť. Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 OZ pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno. To znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9. OZ.“ Na základe uvedeného má Žalobca za to, že je jeho právom nie povinnosťou vyhlásiť mimoriadnu (predčasnú) splatnosť Úveru, a to bez časového obmedzenia. Uvedené podporuje tiež účel prijatej novely zákona, ktorou bolo ust. § 53 ods. 9 OZ zapracované do právneho poriadku, a ktorá mala za účel zamedziť zneužívaniu predčasnej splatnosti pohľadávky v režime ust. § 565 OZ. Spotrebiteľia sa totiž podľa názoru zákonodarcu stávali objektmi svojvôle dodávateľov, kedy títo bezbreho využívali a častokrát aj zneužívali toto zákonné ustanovenie a výkon práv dodávateľov nabral tzv. zrýchlený proces. Žalobca oznámením o zosplatnení pohľadávky zo Zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX (i) oznámil Žalovanému, že ku dňu XX.XX.XXXX Žalobca pristupuje ku zosplatneniu pohľadávky (Úveru) zo Zmluvy a (ii) Žalobca vyčíslil výšku dlžnej sumy na sumu 2.691,72 EUR a súčasne (iii) vyzval Žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy. Žalobca zároveň upozornil Žalovaného na to, že v prípade, ak Žalovaný dlžnú sumu nezaplatí v stanovenej lehote, Žalobca si dlžnú sumu voči Žalovanému uplatní súdnou cestou - oznámenie o zosplatnení tak možno považovať aj za predžalobnú výzvu. Žalovaný si oznámenie o zosplatnení pohľadávky prevzal dňa XX.XX.XXXX. Žalobca má za to, že boli splnené podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti Úveru zo strany Žalobcu, a to z dôvodu, že: Žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky (splátok) po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, Žalobca vyzval Žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok a zároveň upozornil Žalovaného, že v prípade, ak sa dostanú do omeškania s úhradou akejkoľvek mesačnej splátky o viac ako 3 mesiace, Žalobca môže pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu zo Zmluvy, a to poslednou výzvou zo dňa XX.XX.XXXX, Žalobca oznámil a doručil do dispozičnej sféry Žalovaného oznámenie o zosplatnení pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX, ktorým Žalovanému oznámil, že došlo k zosplatneniu Úveru ku dňu XX.XX.XXXX. Žalobca si zároveň dovoľuje poukázať na to, že z dikcie zákona výslovne nevyplýva, že vo výzve podľa ust. § 53 ods. 9 OZ musí Žalobca uviesť, pre ktorú splátku má dôjsť k zosplatneniu Úveru. Práve naopak, právna úprava je v tomto smere voľná a neustanovuje dokonca ani písomnú formu na takúto výzvu. Výzva ako úkon dodávateľa musí spĺňať podmienky jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti a forma by mala korešpondovať s formou právneho úkonu, ktorým sa zakladal spotrebiteľský záväzok.

7. Dňa 14.09.2021, Okresný súd Banská Bystrica, postúpil vec tunajšiemu súdu ako súdu príslušnému na jej prejednanie, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3, resp. v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní.

8. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že pokiaľ sa týka vykonaného dokazovania, okrem toho, čo už bolo povedané, resp. uvedené zo strany žalobcu v písomnej forme, do teraz sme do spisu nezaložili skúmanie bonity žalovanej s tým, že uvedenú bonitu žalovanej, ktorú skúmal žalobca, môžem súdu predložiť na dnešnom pojednávaní. V tejto súvislosti zástupca žalobcu predložil súdu žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru, ktorá žiadosť je podpísaná žalovanou, ďalej predkladá súdu 3 výplatné pásky žalovanej, ktoré podala v súvislosti so žiadosťou o úver, ďalej predkladá súdu potvrdenie zamestnávateľa o výške pracovného príjmu žalovanej, ďalej potvrdenie o tom, že žalovaná má zriadený osobný účet v G. J.. Ďalej predložil výpis z registra úverov pokiaľ sa týka žalovanej a takisto výpis z registra nebankových spoločností pokiaľ sa týka žalovanej. V ostatnom zástupca žalobcu uviedol, že trvá na podanej žalobe, ako aj na písomnom vyjadrení zo dňa 09.09.2021.

9. Na ďalšom z pojednávaní uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu, ako aj na všetkých písomných a ústnych prednesoch. Zástupca žalobcu, pokiaľ sa týka vykonaného dokazovania, opätovne uviedol, že v podstate k veci nemá čo dodať a trvá na podanej žalobe a žiada priznať trovy konania. Na otázku predsedu senátu zástupcovi žalobcu, v čom spočíva zmluvná pokuta, ktorú žiada žalobca priznať, zástupca žalobcu uviedol: Poukazujem na samotnú žalobu, kde v žalobe na str. 4 pod čiarou je uvedené, z čoho pozostáva zmluvná pokuta, ktorú si uplatňuje žalobca v tomto konaní. Je to poznámka č. 2 v žalobe na str. 4.. Pokiaľ sa týka vynaložených nákladov na výdavky vo výške 17,- euro, tak si uplatňujeme výdavky za vystavenie jednej upomienky, druhej upomienky, tretej upomienky a 2 x posledná výzva. Tieto poplatky, ktoré si uplatňujeme za vynaložené náklady, sú špecifikované, alebo uvedené v sadzobníku poplatkov, ktoré si môže uplatniť žalobca a ktoré podpísala aj žalovaná. A boli prílohou žaloby pod č. 4.. To je v podstate všetko, čo by som považoval za potrebné k veci dodať. Zo strany žalobcu, opakovane, nie sú ďalšie návrhy na dokazovanie.

10. Na poslednom pojednávaní žalovaná uviedla, že sa obrátila na Centrum právnej pomoci v J. s tým, že jej bolo doručené Rozhodnutie o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci zo dňa XX.XX.XXXX, preto žiada, aby súd vyčkal na stanovisko a vyjadrenie Centra právnej pomoci, kancelária Y., s tým, že zašleme súdu písomné stanovisko. Ďalej uviedla, že má invalidný dôchodok XXX,- eura. Rozhodnutie o invalidnom dôchodku nemá. Z toho má výdavky, musí z toho zaplatiť poplatky súvisiace s užívaním bytu, má náklady súvisiace so zabezpečením stravy a ďalšie výdavky. Žalovaná nenamieta sumu, ktorú požaduje zaplatiť žalobca. Ináč ona podala odpor proti platobnému rozkazu Okresného súdu v Banskej Bystrici.

11. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. (variabilný symbol) XXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom vyplýva, že veriteľ sa zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 2.000,00 Eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splatiť v mesačných XX splátkach vo výške 56,21 Eur, s dátumom prvej splátky XX.XX.XXXX a dátumom poslednej splátky (termín konečnej splatnosti) XX.XX.XXXX, doba trvania zmluvy na dobu určitú do XX.XX.XXXX. Celková čiastka na zaplatenie 3.372,60 Eur. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 24,68 %, výška úrokovej sadzby 22,85 % ročne, priemerná hodnota RPMN 16,06 %, odplata 22,85 %.

12. Z článku IX. bod 1 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto zmluvy, veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12 % p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania.

13. Z článku IX. bod 2 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania nesmú presahovať maximálnu výšku stanovenú nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení, t.j. priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Ak tieto sankcie

za omeškanie dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, nasledujúce sankcie za omeškanie od nasledujúceho dňa nedmú prevýšiť úroky z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

14. Z článku IX. bod 3 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že ak sa dlžník dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek pravidelnej splátky alebo jej časti podľa tejto zmluvy po dobu dlhšiu ako tri mesiace, veriteľ má právo vyhlásiť okamžitú splatnosť všetkých splátok, ktoré sa podľa zmluvy mali stať splatnými v budúcnosti a požadovať ich úhradu (tzv. zosplatnenie úveru). Toto právo môže veriteľ uplatniť, ak dlžník bol písomne vyzvaný na úhradu omeškanej pravidelnej splátky s upozornením na právo veriteľa vyhlásiť zosplatnenie úveru. Toto upozornenie sa dlžníkovi doručí v lehote nie kratšej ako 15 dní pred uplatnením uvedeného práva veriteľa.

15. Z listu označeného ako „Predžalobná výzva na zaplatenie a oznámenie o zosplatnení pohľadávky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX“ zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že žalobca oznámil žalovanej, že v poslednej výzve zo dňa XX.XX.XXXX bola upozornená na skutočnosť, že v prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou niektorej splátky úveru o viac ako 3 (tri) mesiace, bude žalobca oprávnený požadovať vrátenie celého úveru, t.j. bude oprávnený pristúpiť k mimoriadnemu zosplatneniu svojich pohľadávok zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. S poukazom na § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka žalobca oznámil žalovanej, že nakoľko sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru o viac ako tri mesiace, žalobca využíva svoje zákonné právo a pristupuje k zosplatneniu pohľadávky, a to ku dňu XX.XX.XXXX. Súčasne žalobca vyzval žalovanú k úhrade celkovej výšky dlžnej sumy 2.691,72 Eur, pozostávajúcej z istiny úveru vo výške 1.605,34 Eur, zmluvného úroku vo výške 746,10 Eur, úrokov z omeškania vo výške 107,81 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne z dlžných splátok úveru 215,47 Eur, ostatné záväzky vyplývajúce z neuhradených poplatkov v zmysle sadzobníka poplatkov vo výške 17,00 Eur. Z fotokópie doručenky vyplýva, že uvedený list bol žalovanej doručený dňa XX.XX.XXXX.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

22. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

23. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

24. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa XX.XX.XXXX uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej sa

žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 2.000,00 Eur a žalovaná sa zaviazala zaplatiť žalobcovi celkovo sumu 3.372,60 Eur, a to v XX mesačných splátkach po 56,21 Eur.

27. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá podľa § 497 Obchodného zákonníka je vzhľadom na povahu účastníkov zmluvného vzťahu, t.j. dodávateľ a spotrebiteľ, zmluvou spotrebiteľskou a vzťahujú sa na ňu ustanovenia § 52 až 54a Občianskeho zákonníka a zároveň zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a to v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

28. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 upravuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmysle odseku 1 musí mať písomnú formu a každá zmluvná strana dostane najmenej jedno vyhotovenie. Zároveň podľa odseku 2 zmluva musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovať aj ďalšie náležitosti špecifikované v písm. a) až v). Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky zákonom požadované náležitosti. Teda súd sa nestotožnil s procesnou obranou žalovanej, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá náležitosti podľa § 9 ods. 2.

29. Súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorého výška v danom prípade predstavovala 22,85% ročne. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere (nové obchody) so splatnosťou od 1- 5 rokov v XX/XXXX činil úrok 7,44 % p.a.. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

30. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

31. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

32. Na kategóriu dobrých mravov treba osobitný dôraz klásť pri spotrebiteľských zmluvách. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom.

33. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi bol obsiahnutý i v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 4 ods. 8 tohto právneho prepisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

34. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

„Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážností za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide

o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. L'ahkomyseľnosť sice nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstate trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013

35. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

36. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014. (porovnaj aj Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014).

37. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

38. Vzhľadom na vyššie uvedené závery aj preto súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka).

39. Žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 2.000 eur, pričom žalovaná uhradila celkovo sumu 962,53 eur, preto pri súčasnom závere o absolútnej neplatnosti úrokov, súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi len zostatok neuhradenej istiny, a to vo výške 1.037,47 eur a čo do zvyšku žalobu žalobcu zamietol.

40. Žalovaná v jednom zo svojich vyjadrení uviedla, že jej finančná situácia nedovoľuje zaplatiť dlh v splátkach. Iné skutočnosti okrem svojho príjmu neuviedla. Nedoložila žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali jej finančné pomery. Súd sa preto nezaoberal možnosťou umožniť žalovanej zaplatiť dlh voči žalobcovi v splátkach v zmysle ust. § 232 Civilného sporového poriadku.

41. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, kedy uplynula lehota na plnenie, dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, a to tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

42. Nakoľko k zosplatneniu úveru došlo dňa XX.XX.XXXX, žalobca mal nárok na priznanie úroku z omeškania deň nasledujúci po dni, kedy došlo k zosplatneniu úveru. Keďže žalobca žiadal priznať zákonný úrok z omeškania až od dňa XX.XX.XXXX, súd priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania zo sumy priznanej súdom odo dňa ako uviedol žalobca.

43. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

44. V zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

45. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. Z uplatnenej sumy (po oprave žalobného návrhu) 1.737,36 eur, bolo žalobcovi priznaných 1.037,47 eur. Úspech žalobcu tak predstavoval 60% a úspech žalovanej 40%. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovanej, vznikol úspech na strane žalobcu v celkovej výške 20%.

48. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.